

ΠΩΛΗΣΗ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΑΝΗΚΟΝΤΟΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ
ΤΟΥ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΥ ΒΑΚΟΥΦΙΟΥ» (ΙΣΑΡΕΤΕΥΝ, ΔΙΤΕΛΟΥΣ).
ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΔΟΧΗ

1841, 30 Απριλίου

«Ὡς Διά τοῦ παρόντος ἀποδεικτικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πωλητηρίου τῆς ἰδιοκτησίας ἐγγράφου
δῆλον γίνεται ὅτι τό ποτέ μέν ὁσπήτιον, νῦν δέ τόπος μόνον ξηρός κείμενος ἔνδον τῆς
περιοχῆς τῆς ἁγίας Ἐλεούσης, καί γειτνιάζον ἐκ τοῦ ἐνός μέρους μέ τό ὁσπήτιον τῆς
Αἰκατερίνης Μαίας ἐκ δέ τοῦ ἑτέρου μέ τό μικρόν ὁσπήτιον προικιμένον τῆς αἰκατερίνης
θυγατρὸς τοῦ ποτέ τερζήμπασι, αὐτός ὁ τόπος κτήμα ὃν τῆς Αἰκατερίνης συζύγου τοῦ
ποτέ ξύγης ρεῖζης, τόν ἐπροίκισεν εἰς τήν ἰδίαν θυγατέραν της Μαρίαν σύζυγον τοῦ
ἀντωνίου πασχάλη ῥάπτη κατὰ τήν ἔννοιαν τοῦ ἰδίου αὐτῆς προικοδοτηρίου Μηνολογη-
μένου τήν 24 ὁκτωμβρίου 1831· εἰς τό ὅποιον ἀγκαλά καί νά φαίνεται προικιζόμενον
παρά τοῦ θείου της Δημητρίου τερζήμπασι, εἶναι ὅμως εἰσέτι, τοῦ ἰδίου καί ἦτον κτή-
μα τῆς αἰκατερίνης ἐγκ[ρ][τ]ισθεῖς παρ' αὐτῆς, ὅθεν ἀπό τοῦ νῦν καί ἐπέκεινα αὐτός ὁ
μικρός τόπος εἶναι καί λογίζεται κτήμα ἴδιον τῆς εἰρημένης Μαρίας προικιμένον, οὔσα
κυρία ἐπ' αὐτοῦ εἰς τό νά κτίσῃ ὁσπήτιον, χωρίς νά ἐνοχλῇται παρά τινος, καί θέλει
εἶναι ἀναφαίρετον καί ἀναπόσπαστον, δεσποζόμενον καί κυριευόμενον παρ' αὐτῆς καί τῶν
κατιόντων Κληρονόμων της κατὰ πάντων καί διὰ πάντα, καί ἐπειδή καί αὐτό σύν τοῖς
ἄλλοις ὑπόκειται εἰς τόν ἰτζιαρέν της ἐκκλησίας, θέλει πληρῶνει τόν καθέκαστον χρόνον
τόν ἐδλογοφανῆ ἰτζιαρέν. καί θέλει κληρονομεῖται παρὰ μόνον τῶν κατιόντων κληρονόμων
οὐχί δέ ἀνιόντων καί πλαγίων, εἰς εἰδείν ὅτι ἐπεὶ τό παρόν ἐκκλησιαστικόν ἰδιόκτητον
ἐγγράφον ὑπογεγραμμένον παρά τοῦ ἐπιτρόπου της ἐκκλησίας καί ἐπιβεβαιωμένον παρά
τοῦ Πατριάρχου καί Σεβαστοῦ ἡμῶν Γερμαντοῦ ἁγίου Θεσσαλονίκης καί ἐδόθη εἰς χεῖρας
τῆς Μαρίας εἰς ἀσφάλειαν αὐτῆς.

Θεσσαλονίκη τῷ μῶμα Ἀπριλίου λ.-

«Μανόλης ἄγγελάκι»

913α

1830. Γνωμοδότηση Ἰωάννη Γεννατά ἐπὶ της αναφοράς της Μαντῶ Μαυρογένους
(1/2/1828) για την αυθαίρετη λύση της μνηστείας της με τον Δημήτριο
Υψηλάντη. Ναύπλιο⁵⁴.

Κ. Τριανταφυλλόπουλος, «Ἐπὶ τῆς προστασίας τῆς γυναικὸς
κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Καποδίστρια», *ΑΙΔ* 3 (1936), σ. 267 (αναδημ. με
προσθήκες : «Ἡ ἀναφορὰ τῆς Μαντῶς Μαυρογένους κατὰ τοῦ Δημητρίου Ὑψηλάντη»,
Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν 11 (1936), σ. 293 = Τριανταφυλλόπουλος,
Ἀπαντα, τ. Β1, σ. 590).

«... Ἐὰν τῷ ὄντι ἔχει ὁμολογίαν, ἔνεκα τῆς ὁποίας ὁ Κορ Δ. Ὑψηλάντης δέχεται νά

54. Πρβλ. καὶ λήμμα 861 τοῦ παρόντος τόμου.

πληρώση ὅσα ζητήσῃ ἡ Κυρία Μαντώ, ἐὰν μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἑλλάδας δὲν τὴν νυμφευθῇ, ὅποια δικαιώματα δύνανται ἐξ αὐτῆς νὰ πηγᾶσουν;
 Νὰ τὴν νυμφευθῇ; Καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ δύναται νὰ βιάσῃ γάμον;
 Ἐὰν δὲν εἶνε ἀπλὴ συμφωνία, ἀλλὰ συνοδεύεται ἀπὸ τὴν πράξιν τῆς παρθενοφθορίας, ποίαν δύναμιν ἔχει ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχή;
 Εἴτε πολιτικῶς, εἴτ' ἐγκληματικῶς ὀφείλει νὰ λαλήσῃ.
 Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ δὲν ἐκτείνεται εἰς τὰ πολιτικὰ ἀποτελέσματα οὔτε εἰς τὰς ἐγκληματικὰς ἐγκαλέσεις.
 Ἐὰν ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ ἤθελεν ἀποφασίσῃ πολιτικῶς, ὅποια Πολιτικὴ ἀρχὴ χρεωστεῖ τὴν ἐκτέλεσιν; Ὡσαύτως καὶ ἐγκληματικῶς.
 Διὸ ἡ ἀπαίτησις τῆς ἀναφερομένης εἶνε ὅλως διόλου ἀπαράδεκτος.
 Ἐὰν θέλῃ συμβιβασμὸν, ἃς γενῇ· πλὴν ἡ αὐτὴ Κυβέρνησις νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν τὰ καθήκοντα τοῦ Δικαστικοῦ Κλάδου, τοῦτο δὲν δύναται νὰ τὸ κάμῃ.
 Γνωμοδοτῶ·
 Νὰ διευθυνθοῦν τὰ ἔγγραφα εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματέα διὰ νὰ πράξῃ τὰ δέοντα ...».

9139

1830. Σχόλια τῶν Α. Πάλμα καὶ Γ. Γενετᾶ γιὰ τὸν «Διοργανισμὸ τῶν Δικαστηρίων» καὶ τὴν «Πολιτικὴν καὶ Ἐγκληματικὴν Διαδικασίαν». *Ναύπλιο*.
 Μ. Τουρτόγλου, «Ὁ διοργανισμὸς τῶν δικαστηρίων καὶ ἡ πολιτικὴ καὶ ἐγκληματικὴ διαδικασία τοῦ 1830», *ΕΔ/ΕΔ* 8 (1958), σ. 19-102 (= Τουρτόγλου, *Μελετήματα*, τ. 1, σ. 199-282).

914

1830. Δικόγραφα γιὰ τὴν υποστήριξιν εφέσεως κατ' ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου Κάτω Μεσσηνίας. Καλαμάτα, *Ναύπλιο*.
 Μ. Φερέτος, «Νικόλαος Βασιλείου-Λογιώτατος. Ὁ Καλαματιανὸς πρόκριτος καὶ ἡ δράσις του κατὰ τὸν ἀγῶνα. Δύο ἀνέκδοτα ἔγγραφα», *Μεσσηνιακὰ Γράμματα* 2 (1967), σ. 523-526.

915

1830. Προικοσύμφωνο. Νάξος.
 Θ. Μιτσοτάκης, «Ναξιακὸ προικοσύμφωνο τοῦ 1830», *Κυκλαδικὴ Ἐπιθεώρηση* 5/17-19 (1971), σ. 6-7.

